

Tilburg University

Een chip voor seksuele delinquenten?

de Hert, P.J.A.; Vander Velpen, J.; Maebe, J.

Published in:
Knack

Publication date:
2006

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
de Hert, P. J. A., Vander Velpen, J., & Maebe, J. (2006). Een chip voor seksuele delinquenten? *Knack*, 8.
<http://www.knack.be/archief/index.jsp>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Een chip voor seksuele delinquenten?

Ja

JACQUES BROTCCHI

Senator Jacques Brotschi (MR) heeft een wetsvoorstel ingediend dat het mogelijk moet maken een chip in te planten bij seksuele delinquenten, zodat hun doen en laten gevolgd kan worden.

'Ik wil via dit voorstel vooral een debat op gang brengen. Er zijn de laatste weken een aantal feiten geweest die mij gesterkt hebben in mijn overtuiging dat elektronisch toezicht van seksuele delinquenten noodzakelijk is.

Er bestaat vandaag wel al een systeem van elektronische bewaking met de pols- of enkelbanden, dat in de praktijk echter niet vaak gebruikt wordt. Deze pols- of enkelbanden hebben namelijk enkele nadelen: de drager kan zich enkel in een beperkte omgeving vrij bewegen, de bandjes kunnen vrij makkelijk verwijderd worden en ze zijn goed zichtbaar voor anderen. Daarom vind ik dat het tijd wordt om te investeren in een beter systeem.

Het aantal seksuele delinquenten dat hervalt ligt vrij hoog, we hebben er dus alle belang bij deze mensen van dichtbij te kunnen volgen. Wat nog meer pleit voor dergelijke maatregelen, is dat dit soort misdadigers hun slachtoffer meestal niet meteen ombrengen: er is een tijdspanne van enkele uren waarin actie nog mogelijk is. Het is in zo een geval van het grootste belang om de persoon in kwestie zo snel mogelijk te lokaliseren, iets wat via een ingeplante chip gecombineerd met een gps-systeem een stuk makkelijker wordt.

Er mag natuurlijk geen wildgroei ontstaan: er moet duidelijk vastgelegd worden wie in aanmerking komt voor zo'n behandeling. Dit zal ook geval per geval bekeken worden door een speciale commissie die vervolgens een advies uitbrengt. Het spreekt voor zich dat diegenen die het grootste gevaar betekenen voor de samenleving ook als eerste van een chip zouden worden voorzien. Indien blijkt dat het systeem goed werkt, is het mogelijk om ook minder erge gevallen aan een dergelijk elektronisch toezicht te onderwerpen. Dat dit wetsvoorstel een ethisch debat veroorzaakt, vind ik niet meer dan normaal: een armband wordt nog steeds veel beter aanvaard dan een elektronisch implantaat. Toch mogen we niet terugdeinzen voor dergelijke innovaties: ze kunnen enkel hun nut bewijzen.'

Ik wil vooral een debat op gang brengen.

Nee

PAUL DE HERT

Paul De Hert, professor recht en criminologie aan de Vrije Universiteit Brussel, vindt het wetsvoorstel voorbarig.

'Het wetsvoorstel bevat twee essentiële punten, die beide ingaan tegen de menselijke waardigheid. Het eerste punt is de chemische castratie van seksuele delinquenten, waarmee de seksuele driften van de persoon in kwestie zouden worden beperkt. Deze ingreep bestaat al in België, maar wordt enkel op vrijwillige basis uitgevoerd. Dit is van groot belang: de dader, die ook rechten en vrijheden heeft, kan zelf beslissen wat met zijn lichaam gebeurt. Indien die castratie verplicht zou worden, gaat men voorbij aan de menselijke waardigheid van de dader en reduceert men zijn lichaam tot een object, waar men naar eigen goeddunken een ingreep op uitvoert.

Het tweede punt, het inplanten van een chip waarmee men de dader elektronisch kan bewaken, is om dezelfde reden afkeurenswaardig. De vraag moet worden gesteld hoe noodzakelijk het inplanten van zo'n chip is. Er bestaan andere mogelijkheden voor elektronisch toezicht, de pols- of enkelbanden bijvoorbeeld. Dit wetsvoorstel is te veel opgehangen aan actuele maatschappelijke feiten, zoals de verdwijning van Nathalie en Stacy. Het volgt een voorspelbaar denkspoor, dat kritiek verdient. Het is makkelijk om in deze context met dergelijke wetsvoorstellen naar voren te treden. Ik kan er zelf ook een paar verzinnen – een DNA-databank waar de gegevens van elke burger in worden opgeslagen bijvoorbeeld.

Het probleem met dit soort zaken is dat er een grote kans bestaat dat we op een glijdende schaal terecht komen: het begint met het inplanten van een chip bij seksuele delinquenten, maar waar eindigt het? Eenmaal we dit soort ingrepen gewoon zijn, kunnen we overgaan tot het inplanten van chips bij bejaarden, gehandicapten en kinderen. Ik vind het belangrijk dat een veroordeelde steeds de keuze krijgt: of een gevangenisstraf, of castratie, of elektronische bewaking. Die beslissing moet bij hem liggen en niet boven zijn hoofd genomen worden. Anders begint het sterk te ruiken naar medisch paternalisme.'

Voorstel gaat in tegen menselijke waardigheid.

STEM ZELF IN DE RUBRIEK PRO & CONTRA OP WWW.KNACK.BE

11 juli betaalde feestdag? Ja: 71,60% Nee: 28,40%

SAMENGESTELD DOOR BART SCHOUPPE